

Chceme odčinit ostudu

Problematikou aktu národní pomsty na Reinhardu Heydrichovi se **Jaroslav Čvančara** zabývá už skoro 50 let a je u nás málo lidí, kteří o tématu heydrichiády vědí víc. Za své badatelské zásluhy a úsilí o propagaci pozapomenutých hrdinů byl 28. října 2022 vyznamenán medailí Za zásluhy. Protože se s historikem a banjistou skupiny Taxmeni známe už desítky let a navíc jsme oba skauti, byl náš rozhovor pro Střeleckou revue veden v osobnější formě.

Ještě než začneme, Jáčku, blahopřejí ti pěkně po našem k tvé medaili; těžko může někdo namítnout, že jsi ji dostal nezaslouženě. Rok 2022 byl ve znamení kulatého výročí aktu národní pomsty Českoslováků na hlavě německé okupační správy Heydrichovi. Schválně se vyhýbám označení atentát, to používali Němci a po nich to dodnes opakují někteří čeští novináři. V médiích se objevila spousta článků, které měly ovšem často připomenout spíš jejich autory, než tento největší akt evropské rezistence. Až na pár výjimek se nikdo nezajímal o snad největší záhadu: proč Gabčík nestřílel ze svého stengunu. Máš nějakou vlastní teorii, proč Heydricha nezabily střely ráže 9 mm, ale střepina z bomby?

Díky za přání, bratře... No, hypotéza, že Gabčíkova zbraň technicky selhala, se nabízela dávno, nebylo ale možné opřít se doslova o písemný dokument. Teď už to bezpečně víme. Vojtěch Šustek

Gabčíkův stengun

našel německy psané hlášení libeňské policejní stanice z onoho dne. Ovšem dokument zmiňuje v hlavní vzpříčený náboj. To je samozřejmě nesmysl. Buď autor textu civilní inspektor Ladislav Štěpánek nebyl znalcem zbraní, nebo se jedná o dobový, nesprávný překlad. Bohužel, původní znění v němčině k dispozici není.

JUDr. Jaroslav Ženatý, tehdy styčný důstojník mezi českou policií a gestapem, mně začátkem 90. let osobně potvrdil technické selhání a rovněž to, že po-

drobnější ohledání místa činu, výslechy a pořizování fotografických snímků nesměl provádět, protože si je vyhradily gestapo a kripo, tedy orgány německé policie. Konzultoval jsem to kdysi s odborníky Přemyslem Liškou, Vladimírem Dolínkem, Janem Skramoušským, a také s bývalými parašutisty Rudolfem Perníkovým, Antonem Petrákem, Čestmírem Šíkolou. Avšak asi vůbec nejucelenější a tím i nejerudovanější vysvětlení, co vše mohlo být příčinou toho, že Gabčík v osudové chvíli nevystřelil, je v dokumentárním filmu, tedy druhé části trilogie, nazvané Anthropoid – Zatačka. Zde Pavel Černý osvětluje všechny eventuality, co vůbec mohly nastat. Lze to zhlédnout – a stojí to zato rozhodně vidět – na facebooku SWTT Tactical Training, anebo na YouTube kanálu stejného názvu.

Dohady, kdo z parašutistů zaútočil jako první, považuji za irrelevantní, pro-

Jaroslav Čvančara v londýnské budově Porchester Gate. U této cihlové zdi se těsně před odletem do operace čs. parašutisté naposledy fotografovali.

